

през зимата, понеже господарът на градината и хората му заминали за България, останалъ да му пази имота, срещу единственото възнаграждение да му донесат на връщане известия отъ България.

Просвѣтнитѣ идеи на Великата френска революция разтърсиха изъ основно бществения и политически строй на Западна Европа. Тѣ проникнаха и на Балканския полуостровъ, защото сърби, гърци и българи пъшкаха подъ турско иго. Възраждането обхвана първо ония народи, които бѣха по периферията на турската империя и въ допиръ съ свободни и културни държави. Пробудениятъ отъ Отецъ Паисия български народъ сѣщо потърси пѣтища за извоюване на свободата си. Борбитѣ за обединение на германци и италианци, както и възстанието на сърби и гърци, вливатъ нова струя отъ съживителенъ елементъ всрѣдъ възродения български народъ. Идеята за освобождението на България намира отзвукъ въ душигѣ и сърдцата на посъбуденитѣ българи, запознали се съ революционнитѣ идеи на Западъ. Тая идея за политическо освобождение на народа бѣ подета и въплотена отъ великия бунтаръ Раковски. Въ Влашко и Сърбия той се запознава съ прочутитѣ воеводи Илю, Филипъ Тотю, Панайотъ Хитовъ, върху който ималъ огромно влияние. Поради своя умъ и твърда воля, той става учителъ на воеводитѣ, на които обяснилъ, че защитата, която даватъ на раята, не подобрява положението на българския народъ. Раковски искалъ хайдутитѣ да станатъ бунтовници, за да възкрѣсятъ България. Тия свои идеи той прокарва въ книгата си „Горски пѣтникъ“. Понеже Сърбия била васална на Турция, сръбскиятъ князь Обреновичъ влиза въ връзка съ Раковски за подкрепа срещу турцитѣ, при условие, че сърбитѣ, при победа, ще разширятъ своитѣ действия и чрезъ възстание въ България, съ задружни усилия да освободятъ българския народъ. Надеждитѣ обаче не били оправдани, скоро сърбитѣ се помирили съ турцитѣ, затова Раковски разпусналъ легията и заминалъ за Букурещъ. Презъ 1866 г. ромънскиятъ князь Куза билъ сваленъ отъ престола и властѣта взелъ Иоанъ Братияну. Поради станалата промѣна, Турция почнала да трупва войски на границата. Подъ предлогъ, че отива да купува градински семена, Панайотъ заминава за Ромъния, гдето смѣталъ, че ще може по-енергично да работи за освобождението на България. Въ Букурещъ той се срещналъ съ Раковски, който единственъ работилъ тамъ за българскитѣ интереси. Братияну предложилъ на Раковски да събере доброволци измежду емигрантитѣ, които да помагатъ на Ромъния въ случай че турцитѣ преминатъ Дунава. Раковски обещалъ